

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Bednarek-Moraś

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Iwona Siuta

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 14 lipca 2014 r. w S.

sprawy ze skargi dłużnika M. B.

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...) N. K.w postaci postanowienia z dnia 11 lipca 2013 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 314/00

z udziałem dłużnika J. K. i wierzyciela Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

na skutek zażalenia dłużnika M. B.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Goleniowie z dnia 3 stycznia 2014 r., sygn. akt I Co 1230/13

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie II. w ten sposób, że zasądzić od wierzyciela Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz dłużnika M. B. kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem kosztów postępowania skargowego;

2. zasądzić od wierzyciela Banku (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz dłużnika M. B. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy w Goleniowie umorzył postępowanie w sprawie (punkt I) oraz kosztami postępowania skargowego obciążył dłużniczkę w zakresie poniesionym (punkt II).

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd wskazał, iż pismem z dnia 15 października 2013 roku dłużniczka M. B. złożyła skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w (...)N. K.w postaci postanowienia z dnia 11 lipca 2013 r. w sprawie KM 314/00 w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego. Postanowieniu zarzuciła naruszenie § 32 Rozporządzenia (...)o czynnościach komorników, poprzez niedostateczne wskazanie podstaw naliczenia wykazanych kosztów postępowania egzekucyjnego. Wniosła o uchylenie tej czynności i polecenie komornikowi jej ponownego przeprowadzenia oraz zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu skargi, dłużniczka podniosła, iż nie wiadomo jak powstały naliczone koszty, na co zostały pobrane spożytkowane zaliczki. Szczególne wątpliwości skarżącej budziły koszty naliczone na podstawie § 32 Rozporządzenia (...) o czynnościach komorników, tj. koszty biegłego, w toku postępowania postanowienia były skutecznie zaskarżane i kwotę wynagrodzenia dłużnika Sąd Okręgowy obniżył do 2.393,99 zł, w związku z tym ustalenie tych kosztów na poziomie prawie 6.000 zł, zdaniem dłużniczki, jest niezasadne. Komornik Sądowy uzasadniając zaskarżoną czynność wskazał, iż w części dotyczącej wskazania podstaw naliczenia kosztów, skarga została uwzględniona i komornik postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. uchylił postanowienie i ponownie ustalił koszty szczegółowo określając podstawę pobrania.

Odnosząc się do wysokości należności biegłych wskazał, że powołane przez skarżącą postanowienie o obniżeniu wynagrodzenia dotyczyło postępowania sądowego. W toku postępowania egzekucyjnego powstały natomiast wydatki gotówkowe stanowiące należność biegłego na sumę 5.940,76 zł. Mając na uwadze, że postanowieniem z dnia 7 listopada 2013 r. Komornik uchylił postanowienie z dnia 11 lipca 2013 roku i orzekł od nowa o kosztach postępowania w ocenie Sądu Rejonowego nie było podstaw do rozpatrywania skargi na postanowienie, które zostało uchylone. W tej sytuacji w ocenie Sądu stało się zbędnym wydawanie orzeczenia w przedmiocie rozpoznania skargi dłużnika na czynność Komornika, którego przedmiotem miała być racja bytu postanowienia które zostało uchylone. W związku z powyższym Sąd na podstawie przepisu art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie wszczęte na skutek skargi na tą czynność Komornika. Sąd Rejonowy mając na względzie art. 108 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł o kosztach postępowania skargowego.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła dłużniczka M. B., zaskarżając je w części, tj. co do punktu II dodanego postanowieniem z dnia 20 lutego 2014 r.

Skarżąca orzeczeniu temu zarzuciła naruszenie art. 98 § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Skarżąca wniosła o: zmianę tego rozstrzygnięcia poprzez orzeczenie, że kosztami postępowania skargowego obciąża się wierzyciela i z tego tytułu zasądza się od niego na rzecz dłużniczki kwotę 100 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania skargowego; zasądzenie na jej rzecz od wierzyciela zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżąca podniosła, iż w postępowaniu ze skargi na czynność komornika obowiązuje zasada odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 k.p.c.), zatem skoro jej skargę komornik uwzględnił, to kosztami postępowania skargowego powinien zostać obciążony wierzyciel. Skarżąca zaznaczyła, iż Sąd odwołuje się do tego, że wierzyciel nie miał wpływu na ustalenie opłat przez komornika, ale w jej ocenie argumentu tego nie można podzielić, gdyż komornik działa na zlecenie wierzyciela i w tym sensie wierzyciel ponosi procesową odpowiedzialność za jego działania względem dłużnika, komornik co do zasady nie jest bowiem stroną postępowania skargowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużniczki M. B. skutkowało rozstrzygnięciem o charakterze reformatoryjnym.

Ustosunkowując się do zażalenia Sąd Okręgowy wskazuje, iż z przepisu art. 770 k.p.c. wynika zasada, że dłużnik powinien zwrócić wierzycielowi tylko koszty niezbędne do celowego przeprowadzenia egzekucji. W uchwale z dnia z dnia(...)(...) Sąd Najwyższy stwierdził, iż w sprawie ze skargi na czynności komornika o kosztach postępowania orzeka sąd na podstawie art. 770 k.p.c. stosując odpowiednio (art. 13 § 2 k.p.c.) w niezbędnym zakresie przepisy o zwrocie kosztów procesu (art. 98-110). Zgodnie z treścią art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Cytowane unormowanie wyraża podstawową zasadę rozstrzygnięcia o kosztach postępowania - odpowiedzialności za jego wynik, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę merytorycznie albo formalnie (dotyczy to takich rozstrzygnięć, które kończą postępowanie bez uwzględnienia pierwotnego żądania powoda, w tym poprzez umorzenie postępowania) zobowiązana jest zwrócić swojemu przeciwnikowi poniesione przez niego koszty postępowania.

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Odwoławczy wskazuje, iż w rozpatrywanej sprawie po przesłaniu przez Sąd Rejonowy Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w (...) N. K. odpisu skargi dłużnika M. B. na jego postanowienie z dnia 13 lipca 2013 r. w przedmiocie ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego w sprawie KM 314/00 (k. 197-198 akt KM 314/00), Komornik w punkcie 1 postanowienia z dnia 7 listopada 2013 r. uchylił objęte skargą postanowienie (k. 206-207 akt KM 314/00). Skoro w wyniku wniesionej przez dłużnika skargi Komornik uchylił zaskarżoną czynność w konsekwencji czego w punkcie I. postanowienia z dnia 3 stycznia 2014 r. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie w sprawie, to w takiej sytuacji stroną przegrywającą sprawę formalnie w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. jest wierzyciel. Dlatego też zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania żądanie dłużnika zwrotu

kosztów postępowania skargowego jest zasadne. Na koszty te złożyła się jedynie opłata sądowa od skargi w wysokości 100 zł. Zatem zaistniała podstawa do zweryfikowania zaskarżonego postanowienia w punkcie II.

Zwrócić tu należy dodatkowo uwagę na to, iż Komornik uchylając swoje postanowienie z dnia 11 lipca 2013 r. uczynił to, jak wynika z jego odpowiedzi na skargę z dnia 22 lipca 2013 r., ze względu na treść skargi i w celu jej uwzględnienia.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1. sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono w punkcie 2. sentencji postanowienia na podstawie art. 770 k.p.c. w zw. 13 § 2 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. Zażalenie dłużnika M. B. okazało się zasadne, a więc w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. to wierzyciel jest stroną przegrywającą sprawę w postępowaniu zażaleniowym. Dlatego też zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania żądanie dłużnika zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego jest zasadne. Na koszty te złożyła się jedynie opłata sądowa od zażalenia w wysokości 30 zł.

(...)

(...)

(...)

(...),

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)